

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců Mgr. Davida Hipšera a JUDr. Michala Mazance v právní věci žalobce: **Krajská zdravotní, a. s.**, se sídlem Sociální péče 3316/12A, Ústí nad Labem, proti žalovanému: **Ministerstvo financí**, se sídlem Letenská 15, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 1. 2013, čj. MF-85659/2012/55-124, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 5. 8. 2015, čj. 15 Af 71/2013 – 62,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Platebním výměrem ze dne 10. 7. 2012, čj. RRSZ 9146/2012, č. 22/2012, Úřad Regionální rady regionu soudržnosti Severozápad (dále „správce daně“) uložil žalobci povinnost zaplatit odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši 84 837 714 Kč.

[2] Rozhodnutím ze dne 16. 1. 2013, čj. MF-85659/2012/55-124, Ministerstvo financí (dále „žalovaný“) zamítlo odvolání žalobce proti shora uvedenému platebnímu výměru a tento platební výměr potvrdilo.

[3] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem. Krajský soud žalobu zamítl. Rozsudek krajského soudu, stejně jako zde uváděná judikatura Nejvyššího správního soudu, je k dispozici na www.nssoud.cz a soud na něj na tomto místě pro stručnost odkazuje.

[4] Žalobce (stěžovatel) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost a navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

[5] Žalovaný s tímto návrhem nesouhlasil. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti by bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem na řádném hospodaření s finančními prostředky Regionálních rad regionu soudržnosti. Stěžovatel dostatečně nespécifikoval okolnosti, z nichž by vyplývalo, že mu nepřiznáním odkladného účinku vznikne nenahraditelná újma.

[6] V replice ze dne 15. 10. 2015 stěžovatel podotkl, že krajský soud přiznal žalobě odkladný účinek a že od té doby nedošlo k žádné změně okolností. Žalovaný pomíjí stěžovatelův předmět činnosti, kterým je poskytování zdravotní péče. Veřejný zájem na řádném výběru daní nelze považovat za důležitější než veřejný zájem na zajištění zdravotní péče. Pokud bude stěžovatel povinen uhradit vyměřené odvody před skončením řízení o kasační stížnosti, nebude schopen

financovat svou činnost. V případě úspěšné kasační stížnosti nebude již možné vrátit uhrazené odvody a obnovit financování v nezměněném stavu. Tato nenahraditelná újma je zřejmá z veřejně dostupných informací o stavu majetku a závazků stěžovatele. Celková výše odvodů za porušení rozpočtové kázně představuje 88,59 % ze stavu krátkodobého finančního majetku stěžovatele a 44,91 % ze stavu krátkodobých závazků stěžovatele, obojí k 31. 12. 2014, a 156,56 % ze stavu krátkodobého finančního majetku stěžovatele a 43,87 % ze stavu krátkodobých závazků stěžovatele, obojí k 31. 12. 2013. Celková hodnota odvodu za porušení rozpočtové kázně představuje 148,70 % z částky osobních nákladů připadajících na jeden měsíc účetního období za rok 2014. Z těchto hodnot je zřejmé, že okamžitým splněním povinnosti odvodů by došlo k ochromení činnosti stěžovatele a ke ztrátě jeho zaměstnanců, dodavatelů i odběratelů. Pokud by nebyla kasační stížnost úspěšná, veřejný rozpočet neutrpí, neboť by stěžovatel předně usiloval o prominutí podstatné části odvodů a podle výsledku by rozhodl o trvalé změně či omezení své činnosti s cílem zpeněžit nelikvidní majetek a odvody uhradit.

[7] Nejvyšší správní soud vycházel při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti z následujících skutečností, úvah a závěrů.

[8] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; § 73 odst. 2 až 5 se užíje přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[9] Nejvyšší správní soud vzal především v potaz výši odvodu stanovenou správcem daně, která v případě stěžovatele činila téměř 85 milionů Kč, a dále zejména skutečnost, že hlavním předmětem podnikatelské činnosti stěžovatele je poskytování zdravotní péče, a to v pěti odštěpných závodech, kterými jsou nemocnice ve městech Ústí nad Labem, Chomutov, Teplice, Most a Děčín. Bezproblémové zajištění dostupné zdravotní péče v pěti okresních městech Ústeckého kraje lze považovat za důležitý veřejný zájem, jehož realizace se neobejde bez odpovídajícího financování. Nejvyšší správní soud proto zkoumal, zda by bezodkladná úhrada odvodů ve výši téměř 85 milionů Kč byla způsobilá finančně ohrozit poskytování zdravotní péče v nemocnicích provozovaných stěžovatelem, a tím způsobit vážnou újmu nejen stěžovateli, ale sekundárně i osobám, kterým je zdravotní péče poskytována.

[10] Ze stěžovatelova výkazu zisku a ztráty za rok 2014 vyplývá, že stěžovatel v tomto roce utržil za prodané zboží a další výkony téměř 5586 milionů Kč a vynaložil související náklady ve výši zhruba 5347 milionů Kč; jeho provozní výsledek hospodaření za rok 2014 činil (s přihlédnutím k dalším provozním výnosům a nákladům) zhruba 23,5 milionu Kč. Částka 85 milionů Kč představuje více než 3,5 násobek stěžovatelova provozního zisku za celý rok 2014, pokud by byl stěžovatel nucen tuto částku bezodkladně uhradit. Tato okolnost představuje podle názoru Nejvyššího správního soudu nepoměrně větší újmu, než jaká může vzniknout jiným osobám přiznáním odkladného účinku a s ním související odloženou úhradou odvodu za porušení rozpočtové kázně.

[11] Nejvyšší správní soud rovněž shledal, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti se nedostává do rozporu s jiným důležitým veřejným zájmem, kterým je v posuzované věci zejména zájem na řádném výběru plateb směřujících do veřejných rozpočtů. Odkladný účinek kasační stížnosti bude mít pouze za následek oddálení platby odvodu do veřejných rozpočtů v případě zamítnutí kasační stížnosti, nikoli ohrožení platby jako takové.

[12] Ze shora uvedeného vyplývá, že v posuzované věci byly splněny obě podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyžadované v § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

[13] Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 27. října 2015

JUDr. Jan Passer
předseda senátu